

Arrest

nr. 63 539 van 21 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, christen te zijn en tot de Beni etnie te behoren. U bent geboren op 15 oktober 1983 te Benin City en woonde daar gedurende uw hele leven. (F.), uw jongere zus, werd ziek. Daarom wilde u Nigeria verlaten. (Ab.) – een vrouw die in Europa verblijft en die u samen met uw tante (E.) naar Europa wilde zenden om in de prostitutie te gaan – betaalde geld zodat uw zus verzorging kon krijgen. U verliet Nigeria op 28 juni 2008 en reisde samen met de smokkelaar (Ad.) over land naar Marokko. Toen u in Marokko was, liet (Ab.) u weten dat u haar vijftigduizend Euro moest terugbetalen door in de prostitutie te werken. In Marokko werkte u als prostituee. Op een gegeven moment werd u zwanger. De Nigerianen in Marokko die u dwongen om als prostituee te werken, eisten van u dat u abortus zou plegen en daarom zocht u hulp bij enkele Marokkanen. Ze hielpen u om Marokko te verlaten per boot. In januari 2010 verliet u Marokko

per schip. Eén maand later meerde de boot aan in Antwerpen. Op 15 januari 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren, omdat u vervolging vreest door de mensen die u in de prostitutie dwongen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 7 december 2010, hierna gehoor CGVS, pp.4-9), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw beweerde identiteit.

In het kader van uw asielaanvraag gaf u volgende identiteitsgegevens op. U verklaarde dat uw naam (**I.T.**) is en dat u op **15 oktober 1983** geboren bent in Benin City (gehoor CGVS, p.2). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat uw vingerafdrukken eveneens genomen werden in Frankrijk op 28 mei 2009. Bij de Franse autoriteiten bent u echter bekend onder de naam (**C.T.**) met als geboortedatum **1 januari 1989** (zie administratief dossier). Toen u geconfronteerd werd met het feit dat op 28 mei 2009 uw vingerafdrukken genomen werden in Frankrijk, ontkende u dat u ooit in Frankrijk was, dat u van Nigeria naar Antwerpen ging en dat u die persoon ((**C.T.**)) niet bent (gehoor CGVS, p.9). Verder blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat er op 29 september 2009 een akkoord voor overname gesloten werd tussen de Franse autoriteiten en de Italiaanse autoriteiten en op 13 augustus 2010 een akkoord voor overname gesloten werd tussen de Belgische autoriteiten en de Italiaanse autoriteiten. Daaruit blijkt dat u bij de Italiaanse autoriteiten bekend bent onder de naam (**E.F.**) met als geboortedatum **16 oktober 1987** (zie administratief dossier). Toen u geconfronteerd werd met bovenstaande vaststellingen, ontkende u dat u ooit in Italië was (gehoor CGVS, p.9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat (**I.T.**), (**C.T.**) en (**E.F.**) één en dezelfde persoon is en dat u – door het aannemen van een andere identiteit – getracht heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden hetgeen de verdere credibiliteit van uw verklaringen volkomen ondermijnt.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u bedrieglijke verklaringen aflegde betreffende uw reisweg van Nigeria naar België.

U verklaarde dat u sinds 2008 in Marokko verbleef en er als prostituee moest werken en dat u op een gegeven moment zwanger werd. U verklaarde verder dat de Nigerianen in Marokko die u dwongen om als prostituee te werken, van u eisten dat u abortus zou plegen. U stelde dat u daarom Marokko ontvluchtte in januari 2010 en dat u één maand later in Antwerpen aankwam (gehoor CGVS, p.3-4 en gehoor Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 28/10/2010, punt 34). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat uw vingerafdrukken genomen werden in Frankrijk op 28 mei 2009 én dat er op 29 september 2009 een akkoord voor overname gesloten werd tussen de Franse autoriteiten en de Italiaanse autoriteiten. Verder dient te worden opgemerkt dat u in de vragenlijst betreffende het terugnameverzoek (dd. 15 januari 2010) aangaf dat u één jaar en vier maanden geleden Nigeria verliet met een boot naar Spanje en dat u drie maanden in Spanje verbleven hebt alvorens naar België te komen (vraag 14). In de verklaringen die u aflegde bij de dienst vreemdelingenzaken op 28 oktober 2010 geeft u dan weer aan dat u sinds 11 januari 2009 in België toekwam, wat u later tijdens het interview op het CGVS weer ontkende (gehoor CGVS, p.4). Bovenstaande feiten zijn onverenigbaar met uw asielrelaas waarin u aangaf dat u Marokko ontvluchtte in januari 2010 omdat u zwanger was (gehoor CGVS, p.3-4).

Aangezien u net aanhaalde dat u omwille van gebeurtenissen op uw reisweg niet terug kon naar Nigeria, daar u stelde dat de mensen waaraan u ontsnapte op uw reisweg en die wilden dat u in de prostitutie zou werken, u dan zouden doden (zie gehoor CGVS, pp.4-9), mag redelijkerwijs van u verwacht worden dat u duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot uw reisweg. Uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat dit niet het geval was en dat de informatie waarover het CGVS beschikt onverenigbaar is met de data die u in uw asielrelaas aanhaalde, wat het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag bevestigt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade.

U verklaarde eveneens dat de hoofdreden waarom u niet terug kan naar Nigeria is dat u ziek bent (zie gehoor CGVS, p.9). U zei elke dag medicatie te moeten nemen en stelde dat de medicatie in Afrika niet te krijgen is (zie gehoor CGVS, p.9). Hieromtrent dient opgemerkt te worden dat dat deze door

u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

U legde een 'Birth attestation letter' (dd.18/11/2009) voor. Gelet op bovenstaande vaststellingen betreffende uw identiteit, kan de authenticiteit van dit document eveneens in twijfel getrokken worden. Verder legde u een geboorteakte van uw dochter (S.P.E.I.) voor. Hieruit blijkt dat (S.P.E.I.) uw dochter is, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken, hetgeen een negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid daar uw reisweg een direct verband houdt met de reden waarom u verklaarde niet terug te kunnen naar Nigeria.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen evenals de schending van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster verwijst naar het in het verzoekschrift uiteengezette feitenrelaas en betoogt dat zij de Belgische autoriteiten niet heeft willen misleiden omtrent haar identiteit en reisweg. Zij stelt dat zij enkel een eerlijke en objectieve behandeling van haar asielaanvraag heeft gewild in een land waar zij onvindbaar is voor de Nigerianen die zij vreest en die haar hebben gedwongen zich te prostitueren. Verzoekster voert aan dat zij naar Italië was gevlucht en dat de Nigerianen haar daar hebben gevonden waardoor zij zich heeft moeten prostitueren. Zij stelt daarna naar Frankrijk te zijn gevlucht maar aangezien haar asielaanvraag daar niet werd behandeld en zij er geen materiële opvang kreeg aangeboden, kon zij er niet langer blijven. Zij is vervolgens naar België vertrokken en heeft haar asielaanvraag ingediend. Verzoekster stelt dat het derhalve begrijpelijk is dat zij haar verblijf in Italië en Frankrijk niet onmiddellijk heeft vermeld vermits haar asielaanvraag dan in Italië of Frankrijk zou worden behandeld, wat zij heeft willen vermijden. Zij benadrukt dat hierdoor niet aan haar geloofwaardigheid dient getwijfeld te worden. Verzoekster stelt dat aangezien het CGVS geen rekening heeft kunnen houden met haar vrees, persoonlijke situatie en oprechtheid in het verzoekschrift, het CGVS haar asielaanvraag minstens verder dient te onderzoeken. De argumenten van het CGVS kunnen volgens verzoekster dan ook niet verder worden aanvaard.

Verzoekster betoogt dat zij het nodige gedaan heeft om haar identiteit aan te tonen. Zij stelt dat het CGVS de authenticiteit van de door haar neergelegde "*Birth attestation letter*" in twijfel trekt zonder een authenticiteitsonderzoek te hebben uitgevoerd. Dit kan volgens verzoekster niet worden volgehouden. Zij voert aan dat de "*Birth attestation letter*" in samenspraak met het door haar weergegeven feitenrelaas in rekening dient te worden gebracht.

Verzoekster benadrukt dat naast de hierboven vermelde redenen haar medische situatie een reden is waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst. Zij bevestigt dat zij reeds een aanvraag tot machtiging op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend en dat deze aanvraag tot op heden nog hangende is.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster werkt niet *in concreto* uit dat of op welke wijze de commissaris-generaal artikel 52 van de vreemdelingenwet heeft geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel

vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster heeft bedrieglijke verklaringen afgelegd omtrent haar identiteit. Zo heeft zij in het kader van voorliggende asielaanvraag verklaard dat haar naam I.T. is en dat zij op 15 oktober 1983 geboren is in Benin City (administratief dossier, stuk 4, p. 2). Uit het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoekster bij de Franse autoriteiten bekend is onder de naam C.T., geboren op 1 januari 1989, en bij de Italiaanse autoriteiten bekend is onder de naam E.F., geboren op 16 oktober 1987 (administratief dossier, stuk 10). Geconfronteerd met deze inconsistenties, verklaarde verzoekster evenwel nooit in Frankrijk noch Italië te zijn geweest (administratief dossier, stuk 4, p. 9).

De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat voorgaande vaststellingen op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen inzake haar voorgehouden identiteit ondergraven.

Waar verzoekster ter staving van haar voorgehouden identiteit verwijst naar de authenticiteit van de door haar bijgebrachte "*Birth attestation letter*", dient te worden opgemerkt dat hieraan, gelet op het feit dat dit document een kopie betreft, omwille van de manipuleerbaarheid van kopieën door knip- en plakwerk, geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Verzoekster heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd inzake haar zwangerschap. Zo heeft zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) verklaard dat zij in België zwanger werd (administratief dossier, stuk 9) terwijl zij op het Commissariaat-generaal heeft gesteld dat zij in Marokko zwanger werd van een Nigeriaan aan wie zij werd verkocht en dat zij uit Marokko is gevlucht omdat de Nigerianen een abortus eisten (administratief dossier, stuk 4, p. 4).

Verzoekster heeft tevens incoherente en inconsistente verklaringen afgelegd aangaande haar reisweg van Nigeria naar België. Zo heeft verzoekster bij de DVZ verklaard sinds 2008 in Marokko te hebben verbleven en in januari 2009 in België te zijn aangekomen (administratief dossier, stuk 9). Op het Commissariaat-generaal heeft verzoekster in strijd hiermee verklaard in januari 2010 uit Marokko te zijn gevlucht en één maand later in België te zijn aangekomen (administratief dossier, stuk 4, p. 3-4). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoeksters vingerafdrukken genomen werden in Frankrijk op 28 mei 2009 en dat er op 29 september 2009 een akkoord voor overname werd gesloten tussen de Franse en de Italiaanse autoriteiten (administratief dossier, stuk 10). Voorts heeft verzoekster bij de DVZ blijkens het 'terugnameverzoek' verklaard dat zij drie maanden in Spanje heeft verbleven voordat zij naar België is gekomen (administratief dossier, stuk 9). Dit klemt des te meer met verzoeksters feitenrelaas in het verzoekschrift waar zij stelt dat zij niet aan land is geweest in Spanje. Voorgaande incoherente en inconsistente verklaringen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van de door verzoekster aangevoerde reisweg.

Verzoeksters verweer dat het begrijpelijk is dat zij haar verblijf in Italië en Frankrijk niet onmiddellijk heeft vermeld uit vrees om gevonden te worden door de Nigerianen die haar gedwongen hebben zich te

prostitueren, kan niet worden aangenomen. Verzoekster heeft bij de DVZ immers verklaard dat haar verklaringen oprecht waren (*ibid.*) en op het Commissariaat-generaal heeft zij verklaard zich veilig te voelen in het centrum waar zij nu verblijft en alles te hebben kunnen zeggen in verband met haar problemen in Nigeria en de redenen waarom zij niet terug kan (administratief dossier, stuk 4, p. 9).

Verzoeksters stelling dat het niet haar bedoeling was om de Belgische autoriteiten te misleiden, kan derhalve niet worden aangenomen.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Verzoekster is gelet op het voormelde manifest te kort geschoten in de op haar rustende medewerkingsplicht zodat er ook geen geloof kan worden gehecht aan de door haar aangehaalde asielmotieven.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. Verzoekster vraagt in ondergeschikte orde de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.2. Verzoekster voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas (zie *sub* 2.2.3.) en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS